

Notat

Modtager(e):

UFU

Bilag 1: Udvikling af de sundhedsfaglige professionsbachelor-uddannelser

Dette notat indeholder en overordnet beskrivelse af afrapporteringerne fra de ni monofaglige udviklingsgrupper.

Materialet er i sit fulde omfang offentliggjort på <http://sundhed2016.dk/eksempel-side/>, hvor også de øvrige centrale dokumenter i projektet er samlet.

Gennemgående har der i udviklingsarbejdet været fokus på:

- Stærkprofessionsfaglighed
- Borger/patient/bruger i centrum i uddannelsestilrettelæggelsen (fokus på generiske kompetencer)
- Styrket tværfagligt/-professionelt samarbejde og tværsektorielt forløb
- Læring gennem klinik/praktik
- Styrket kobling mellem teori og praktik
- Styrkede kliniske / praktiske handlekompetencer
- Forskningsaktiviteter som læringselementer, herunder øget inddragelse af forskningsresultater i uddannelserne.

Disse punkter uddybes nedenfor.

Stærkprofessionsfaglighed

Alle grupper har arbejdet med fokus på egen professionsfaglighed. Gennemgående begreber vedr. en stærk professionsfaglighed knytter sig til:

- involvering og samspil med borger/patient og pårørende
- at lede patientforløb, faglig praksis mv.
- at kommunikere situationsbestemt
- at omsætte viden, formidle og undervise
- at medvirke til forsknings- og udviklingsarbejde.

Borger/patient/bruger i centrum i uddannelsestilrettelæggelsen (fokus på generiske kompetencer)

Alle udviklingsgrupper har specifikt forholdt sig til fem generiske kompetencer, som Styregruppen har udpeget. Disse er indarbejdet i de formulerede mål for læringsudbytte (viden, færdigheder og kompetencer) og er dermed i hver uddannelse omsat til en faglig relevant kontekst. De fem generiske kompetencer er:

1. At have viden om sundhedsvæsenets samlede virkemåde og centrale udviklingstendenser.

21. januar 2016

Styrelsen for Videregående
Uddannelser

Bredgade 43
1260 København K
Tel. 7231 7800
Fax 7231 7801
Mail uds@uds.dk
Web www.ufm.dk

CVR-nr. 3404 2012

Sagsbehandler
Susanne Bomholt Andersen
Tel. 72317862
Mail SBA@uds.dk

Ref.-nr. 14/020159-172

2. At kunne kommunikere situationsbestemt tilpasset den enkelte borger eller patients behov, forudsætninger og ressourcer og inddrage patienten og pårørende i behandling og pleje.
3. At kunne agere professionelt på tværs af organisatoriske, strukturelle og faglige rammer i sundhedssystemet i både specialiserede og tværprofessionelle teams samt have kompetencer inden for ledelse, koordination og udvikling.
4. At kunne opnå en professionel helhedsforståelse af den enkelte borgers / patients sygdomssammenhænge og sundhedsudfordringer.
5. At kunne agere reflektivt og selvstændigt, herunder at kunne handle i et rum, der er præget af forskellige interesser (etiske, økonomiske, politiske og professionsmæssige) og kunne afveje vidensformer (evidens/forskning, erfaring, borgerens/patientens/brugerens viden)

Herudover har grupperne haft mulighed for at beskrive yderligere generiske kompetencer. Eksempelvis er der peget på:

- at kunne inddrage patienter, pårørende og civilsamfundets sociale netværk som en supplerende ressource i patientforløb.
- at kunne medvirke til at fremme innovation ift. nye sundhedsteknologier og – service som en del af egen professionelle praksis
- at kunne medvirke til at udvikle sundhedsteknologier, der støtter raske og patienter i indsatsen med egen sundhed og sygdom.

Styrelsen for Videregående
Uddannelser

Styrket tværfagligt/-professionelt samarbejde og tværsektorielt forløb

Alle udviklingsgrupper har udarbejdet forslag til indhold af de tværprofessionelle og tværsektorielle elementer og placering i uddannelsesforløbet. Her peges på, at simulation vil kunne indgå som metode til at styrke dette samarbejde.

Grupperne har som en del af arbejdet peget på, hvilke uddannelser det kunne være relevant at samarbejde med. Grupperne peger i overvejende grad på de øvrige sundhedsuddannelser, der indgår i udviklingsprojektet samt f.eks. lærer-, pædagog- og socialrådgiveruddannelsen. Derudover peger flere på uddannelserne til social- og sundhedsassistent, medicin, sundhedsplejerske, fysik, farmaceut, politi med videre.

Læring gennem klinik/praktik

Grupperne henviser her i vid udstrækning til beskrivelsen af mål for læringsudbytte (kompetencer). Der er stor variation mellem indholdet i disse kompetencer – og afspejler dermed også forskellene mellem professionerne.

Gennemgående begreber er bl.a.

- selvstændigt tilrettelægge, udføre, formidle, koordinere og lede
- selvstændig og reflekteret opgavevaretagelse
- tilpasse sig nye situationer og være innovativ i løsning og beslutningstagning
- observere, analysere og handle etisk.

Styrket kobling mellem teori og praktik

Der peges på, at simulation kan anvendes som én blandt flere metoder til at styrke koblingen mellem teori og praktik/ klinik. Grupperne har arbejdet ud fra forskellige definitioner af simulation, der alle peger i samme retning:

- Simulation er en læringssituation, der efterligner hele eller dele af en virkelig situation, så den studerende oplever situationen som troværdig og realistisk f.eks. gennem rollespil.
- Den studerende skal gennem anvendelse af viden, handling og refleksion opøve teoretiske forståelse og sammenhæng.
- Simulerede læringssituationer kan facilitere læring med muligheder for gentagelse, feedback, evaluering og refleksion.

Styrkede kliniske / praktiske handlekompetencer

Dette adresseres bl.a. gennem målrettet anvendelse af simulation som en metode til at styrke koblingen mellem teori og praktik. Derudover beskrives tydelige mål for læringsudbytte i form af færdigheder.

Forskningsaktiviteter som læringselementer, herunder øget inddragelse af forskningsresultater i uddannelserne.

Som en del af den teoretiske uddannelse peges på følgende:

- forskningsmetode
- analyse af forskningslitteratur
- integration af forskningsprincipper i den evidensbaserede praksis.

Derudover peges flere af grupperne på bachelorprojektet, der har afsæt i konkrete og praksisbaserede udviklings- og forskningsemner.